

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

Δ.

Το τηλέφωνον εν Αθήναις

Μη χάνεσαι, Αθήνα

τμ. 3, αρ. φ. 332 (13 Αυγούστου 1882), σ. 7

ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΣΚΗΝΑΙ.

(**Υδιότροπι**) Φα.λέζ. (ἔρωτᾷ Γιανόπουλον). Καφ-
φές ἐτοιμάσθη ;
Γιανόπουλος. — Ναί !
Φα.λέζ. Καί ναργιλές ;
Γιανόπουλος. Καί αὐτός....
Φα.λέζ. Βάλτου κάρβουνα καί ἔρχομαι !

Δικαστικί. Ὁ Πρόεδρος. Νά προσέλθουν οἱ μάρτυ-
ρες ! (ὁ Μκνωλακέας, ὁ Γρουβχρακλόπουλος καί ὁ Καλα-
ποδάκης ἀπουσιάζουν στρεψοδικούντες).

Πρόεδρος. (πρὸς ἔπαρχον Γυθείου). Προσκαλέσατε μάρ-
τυρα Μκνωλακέα εἰς Ἐπαρχεῖον.

Ἐπαρχος. Προσῆλθεν !
Πρίδιός. Νά θέσῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ Εὐαγγέ-
λιον.

Ἐπαρχος. Τὴν ἔθεσε.
Πρόεδρος. « Ὁρκίζομαι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου νά
ὀμολογήσω » κτλ. κτλ. Ὁ μάρτυς οὕτω ὀρκίζεται, ὡς καί
οἱ λοιποὶ διστροπούντες, ὁ δὲ κατηγορούμενος ἐπὶ ζωο-
κλοπῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου παρόντος τοῦ Εἰ-
σαγγελέως καὶ τη.τελεωρηθέντων τριῶν μαρτύρων, κατε-
δικάσθη εἰς τρίμηνον φυλάκισιν.

Ἐρωτικί. Μάριος. Σὲ ἀγαπῶ τρελλά !!
Μα.ία. Νά τὸ πιστεύσω ;
Μάριος. Ὡ πιστευσέ το, ἀγάπη μου, σοὶ τὸ ὀρκίζο-
μαι ! . .
Μα.ία. Ποτὲ τέλος πάντων θά ἐνωθῶμεν διὰ παντός ;
Μάριος. Ὡ ἂν ἤξευρ . . ρ . ρ . ρ . . ρ . . (τὸ τη-
λέφωνον κόπτεται).

Θέμις. Αὐγούστα ! Αὐγούστα !
Αἰγούστα. Τί θέλεις πάλι μουρμουριάζῃ ! . .
Θέμις. Ναί, τί θέλω ὡς νά μὴ γνωρίζῃς τί διὰ σὲ αἰ-
σθάνομαι (τὴν στιγμὴν αὐτὴν εἰσέρχεται ὁ ἀδελφὸς τῆς
Αὐγούστας, ἐπιλοχίας τοῦ ἰππικοῦ καὶ θέτει αὐτὸς τὸ
οὖς του εἰς τὸ τηλέφωνον) καὶ ὕστερον ἀπὸ τόσον ἔρωτα
δὲν ἐνδίδεις εἰς μίαν συνέντευξιν . . .

Ἐπιλοχίας. Εἶναι ὀλίγω δύσκολον, ἀλλὰ τέλος πάν-
των . .
Θέμις. Ὡ τηλεφώνησον τὴν λέξιν ἐνδίδω καὶ ἄς ἀπο-
θάνω ! . .

Ἐπιλ. Ναί ἀλλὰ ποῦ ;
Θέμις. Τὸ βράδυ εἰς τὸν κήπον τοῦ Συντάγματος μετὰ
τῆς θαλαμηπόλου σου δῆθεν ὅτι πηγαίνεις εἰς τὴν θεῖαν
σου . . . (τὴν αὐτὴν ἐσπέρων ὁ Θέμις ἐξυλοκοπήθη ἀνη-
λεῶς ὑπὸ τοῦ ἐπιλοχίου τοῦ ἰππικοῦ εἰς τὸν τόπον τῆς
συνεντευξέως.)

Οἰκογενειακί. Ἡ Κυρία Δ. Λοιπὸν Γεωργάκη μὴ
λησμονήσης ὅτι ἀπόψε εἶναι ἡ βραδεία μας . . . σὲ πε-
ριμένω . .

Γεώργ. Ναί, ἀγάπη μου, ἀλλὰ νά ἔχῃς ὀλίγην ὑπομο-
νήν, πρέπει προηγουμένως νά ἀποκοιμήσω τὰ παιδιὰ,
(ἔχει πέντε ἀνήλικα) ἡ μητέρα των εἶναι μὲ τὴν ἀδελ-

ρὴν τῆς εἰς τὸ θεῖτρον, ἀλλὰ καὶ τὰ παιδιὰ δὲν εἶναι
μικρὸς μελᾶς.

Ἡ Κυρία Δ. Τὰ ἐδικά μου ἐκοιμήθησαν ὅλα, ὁ Νίκος
λείπει εἰς τὴν ἐξοχὴν ἀπόψε . . .

Γεώργ. Τί εὐτυχῆς σύ . . .
Ἡ Κυρία Δ. Ἔλα νά μοιράσωμεν τὴν εὐτυχίαν !

Πολιτικί. Κότταρης (πρὸς τὸν Πρωθυπουργόν). Ἐκ-
λουγαί ἤρχεσκαν, χουρουφλακὲ ἐπεμβαίν, δικιούματα που-
λιτῶν παραβιάζονται, ἐπίαιτε σύγκρυσες . . .

Πρωθυπουργός (πρὸς ἔπαρχον). Ἀπομακρύνετε στρα-
τιωτικὰς ἀρχὰς ἀπὸ τόπον ἐκλογῆς, ἀποκαταστήσατε
τάξιν !

Κότταρης. Ἐπέμβασις ἐπτείνετε, σταυρουτῆδες τοῦ
παράκμαν, θά ματουθοῦμε !

Δημητρακάκης (πρὸς Δεληγιάννην), Κύρ χρὰ Θεωρά-
κη χρὰπ, χρὰπ, καταχραπτύσασε εἰς τὴν Πρωτὰν χρὰπ,
χρὰπ, χρὰπ λόγον μου. Τοξότης ἄς ἀποσπάσῃ μέρη χρὰπ
αὐτοῦ, καὶ ἄς ἀποχραπτύσῃ αὐτά.

Δηληγιάννης Λόγον Ἰμῶν κατακεχωρισάμεθα, ἐνε-
ποιήσατο γενικὴν αἰσθησιμότητα.

Δημητρ. Χρὰπ χρὰπ χροῖπ χροῦπ.

Δ....